

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 584/2026
27.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ане Грујичић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 889/24 од 20.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 337/25 од 03.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ане Грујичић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 889/24 од 20.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 337/25 од 03.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 889/24 од 20.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности у покушају из члана 278. став 1. у вези члана 30. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једанаест месеци, у коју му је урачунато време проведено и притвору и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Према окривљеном изречена је мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи. Окривљеном је враћен мобилни телефон и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка. Истом пресудом окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 337/25 од 03.02.2026. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Шапцу, укинута је пресуда Основног суда у Шапцу К 889/24 од 20.03.2025. године, у ослобађајућем делу, док су жалба тужиоца ОЈТ у Шапцу у преосталом делу и жалба

браниоца окривљеног у целости одбијене као неосноване и првостепена пресуда у преосталом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Ана Грујичић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, наводећи да је погрешно примењен члан 194. став 1. КЗ и да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ јер нема континуитета, нити интезитета угрожавања спокојства. Наиме, у конкретном случају ради се о изолованом случају, без историјата насиља уз недостатак континуитета и трајности последице. Такође у радњама окривљеног није испуњен праг озбиљности угрожавања спокојства и душевног стања оштећене јер није довољан сваки вербални сукоб, већ понашање које по објективним критеријумима доводи до континуираног стања угрожености, а не до краткотрајног афективног инцидента, као и да опасна радња расправе у стању афективне напетости и битно смањене урачунљивости у виду изречене увреде и ломљења две шољице за кафу, по свом интезитету и последици не достиже праг кривичноправне одговорности по члану 194. КЗ, већ припада домену породичног конфликта.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Одредбом члана 112. став 30. КЗ прописано је кад је радња кривичног дела одређена трајним глаголом сматра се да је дело учињено, ако је радња извршена једном или више пута.

У конкретном случају, из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени претњом да ће напасти на живот и тело, као и дрским и безобзирним понашањем, угрожавао спокојство и душевно стање члана своје породице – своје супруге оштећене..., на тај начин што је најпре дана 22.07.2024. године, око 23,00 часа, у соби породичне куће...под дејством алкохола које је конзумирао у комбинацији са

лековима, након краће расправе са оштећеном, најпре о под разбио две шоље у којим се налазила кафа, а затим запретио оштећеној да ће кувати кафу све док има шоља, а да ће он лупати, те да ће је тући док не буде звала полицију, након чега је исту вређао..., те је песницом лупао у врата, што је чуо син оштећене и окривљеног који је дошао у собу у којој су се налазили оштећена и окривљени, те окривљеном рекао да престане да малтретира његову мајку, назива је курвом, понижава и туче, те да иде напоље из куће, на шта је окривљени запретио да иде да се убије и изашао из куће, након чега је оштећена уплашена за себе и своју малолетну децу, отишла у кућу њеног брата..., да би јој након поноћи окривљени путем мобилног телефона послао фотографију таблета и написао „Увек твој“, након чега је дана 23.07.2024. године, у јутарњим часовима, такође под утицајем алкохола и лекова, својим аутомобилом дошао до куће брата оштећене, у којој су се у том тренутку налазиле оштећена супруга и ћерка окривљеног, као и брат супруге окривљеног, те је најпре лупао на врата када је брат оштећене изашао и покушао да га смири, да би окривљени оштећеној одмах са врата рекао да се врати кући, говорећи да ако не дођу кући за сат времена да ће се убити, при чему је сам себе ударао рукама по глави и псовао брата оштећене, а што је узнемирило оштећену која се уплашила....а окривљени је био свестан својих дела чије извршење је хтео, свестан да су његова дела забрањена, при чему су његове способности да схвати значај својих дела и да управља својим поступцима, услед психијатријског поремећаја – мождано органског психосиндрома анксиозне депресивности и афекта беса, биле битно смањене.

По налажењу Врховног суда, у радњама окривљеног стичу се сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и то како објективна обележја, обзиром да је окривљени у два наврата употребио квалификовану претњу и дрско и безобзирно понашање према оштећеној, што указује на континуитет насиља окривљеног према члану своје породице, а таквим његовим понашањем је проузрокована последица кривичног дела у виду угрожавања спокојства и душевног стања члана породице – своје супруге која је након прве радње окривљеног уплашена за себе и своју малолетну децу отишла у кућу њеног брата, тако и субјективна обележја, која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног, који обухвата свест о забрањености дела, па су супротни наводи захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног у односу на кривично дело изазивање опште опасности у покушају из члана 278. став 1. у вези члана 30. КЗ наводи да су изрека и образложење пресуде неразумљиви на који начин се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође, а везано за исто кривично дело у захтеву се истиче и да није утврђено постојање имовине већег обима у опасности, као и да није било стварне, конкретне и непосредне опасности по живот или тело људи, на који начин се суштински оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Наведене повреде, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, па се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца

окривљеног АА - адвоката Ане Грујичић, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић